

Arrest

nr. 49 897 van 20 oktober 2010
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Eritrese nationaliteit te zijn, op 19 mei 2010 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 26 april 2010.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 15 juli 2010 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 10 augustus 2010.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat E. SCHOUTEN loco advocaat S. MICHOLT en van attaché G. HABETS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekster kwam volgens haar verklaringen op 25 oktober 2009 het Rijk binnen en diende op 14 januari 2010 een asielaanvraag in. Op 26 april 2010 werd een beslissing tot weigering van de hoedanigheid van vluchteling en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen. Het onderhavige beroep is gericht tegen deze beslissing.

1.2. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde de Eritrese nationaliteit te bezitten en geboren te zijn in Asmara. U woonde in het dorp Mineyi, niet ver van Asmara. U bent langs moederskant een etnische Fullah. U heeft uw vader nooit gekend, vermits hij in 1991 in de oorlog overleed. Uw moeder, Sandra Adgato, hertrouwde na de dood van uw vader en werd de vierde echtgenote van John Amaza. Uw moeder werd door uw stiefvader mishandeld. U werd door hem ontmaagd. In 2002 overleed uw moeder aan een hartaanval. U trok daarna in bij de zus van uw moeder, tante Aisha. Zij dwong u op uw 14de om te trouwen met een oude man. U weigerde dit, en daarop gooide uw tante u het huis uit. U vertrok per truck naar Soedan en

reisde over de weg verder door naar Agadez (sic), Iran, Algerije en Marokko. Van daaruit zette u uw reis per boot verder naar Spanje. in Spanje word u in een kamp ondergebracht waar u gedurende 36 dagen verbleef. U wilde geen asiel aanvragen in Spanje, omdat u gehoord had dat België een goed land was. U vroeg hierop 14 januari 2010 asiel aan.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw 'vrees voor vervolging' in de zin van de Vluchtelingenconventie of een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken. Er kan volstrekt geen geloof worden gehecht aan uw bewering dat u de Eritrese nationaliteit bezit.

Wanneer u gevraagd werd naar uw etnische afkomst, verklaarde u de etnische groep van uw vader niet te kennen, maar stelde u dat uw moeder een etnische Fullah was (gehoor CGVS, p.4). Gevraagd naar uw talenkennis beweerde u Fullah, Engels, Spaans en een beetje Nederlands te spreken (gehoor CGVS, p.5). U verklaarde later ook nog Arabisch te spreken (gehoor CGVS, p.5). Wanneer u werd gevraagd of u kan tellen in de Fullah-taal, antwoordde u echter ontkennend en u verklaarde ook geen andere woorden of uitdrukkingen in het Fullah te kennen (gehoor CGVS, p.4). Wanneer de interviewer daarop besloot 'Dus je spreekt geen Fullah?', antwoordde u bevestigend (gehoor CGVS, p.4). In elk geval kan worden opgemerkt dat de etnische groep van de Fullah (of Fula) en de gelijknamige taal voorkomt/gesproken wordt in West-Afrika, maar in geen geval in Eritrea (zie informatie in het administratief dossier). Uw bewering dat het Fullah als taal gangbaar is in Eritrea (gehoor CGVS, p.11) is dus in strijd met de werkelijkheid. Wanneer u gevraagd werd of u de naam 'Tigrinya' kent, antwoordde u ontkennend (gehoor CGVS, p.12) en toen u er attent werd opgesteld dat Tigrinya een taal is die in Eritrea wordt gesproken, ontkende u dit en zei u dat de taal in Eritrea Fullah is. U ontkende ook zelf Tigrinya te spreken (gehoor CGVS, p. 13). Niettemin blijkt uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt dat het Tigrinya één van de officiële talen is die door meer dan de helft van de bevolking van Eritrea wordt gesproken (zie informatie in het administratief dossier). U verklaarde Arabisch te spreken -een andere officiële taal in Eritrea (zie informatie in het administratief dossier -, maar u verklaarde merkwaardig genoeg Arabisch te hebben geleerd in Marokko, doch deze taal niet in Eritrea te hebben gesproken (gehoor CGVS, p. 5).

Voor wat de naam van de munteenheid in Eritrea betreft, verklaarde u in strijd met de werkelijkheid dat dit de 'Dollar' is (gehoor CGVS, p. 11 en zie informatie in het administratief dossier). U bleef het antwoord schuldig op de vraag naar de naam van de president van Eritrea (gehoor CGVS, p. 11) en wanneer deze naam – Afewerki- u door de interviewer werd voorgelegd, bleek u deze niet te kennen (gehoor CGVS, p. 12 en bijlage 2 bij het gehoor, alsook informatie in het administratief dossier). Toen de interviewer van het Commissariaat-generaal u een foto toonde van Afewerki herkende u hem niet en verklaarde u ten onrechte dat het om de president van Somalië ging (gehoor CGVS, p. 13 en foto in het administratief dossier en in bijlage 3 bij het gehoor CGVS). Vreemd genoeg herkende u de Ethiopische premier Meles Zenawi wel op foto (gehoor CGVS, p. 13 en foto in het administratief dossier en in bijlage 2 bij het gehoor CGVS), al verklaarde u ietwat onterecht dat het de Ethiopische president was, terwijl men toch zou verwachten dat u eerder de president van uw eigen land op foto zou herkennen dan de premier van uw buurland. De afbeelding van de vlag die u tijdens het gehoor door het CGVS maakte - 3 horizontale strepen met de kleuren groen-rood-blauw (gehoor CGVS, (beschrijving) p. 11 en (afbeelding) bijlage 1)- blijkt ook niet helemaal overeen te stemmen met de echte vlag van Eritrea (zie informatie in het administratief dossier). Uw verklaring dat Somalië een buurland is van Eritrea (gehoor CGVS, p. 11), stemt niet overeen met de werkelijkheid (zie informatie in het administratief dossier). De namen 'Afar', en 'Tigre' zijn u onbekend (gehoor CGVS, p. 12), hoewel het namen van in Eritrea voorkomende etnische groepen en talen zijn (zie informatie in het administratief dossier). 'Keren' en 'Massawa' waren u ook onbekend (gehoor CGVS, p. 12), terwijl deze namen terugslaan op belangrijke steden in Eritrea (zie informatie in het administratief dossier). 'Geled', 'Zara' en 'En' kon u evenmin thuisbrengen (gehoor CGVS, p. 12-13), hoewel het belangrijke (staats)media zijn in Eritrea (zie informatie in het administratief dossier). Met betrekking tot 'Wedi Tikul' antwoordde u dat dit soep was (gehoor CGVS, p. 15), terwijl het in werkelijkheid gaat om een legendarische Eritrese zanger (zie informatie in het administratief dossier). Toen u - ingaand op uw eerdere bewering dat uw vader in 1991 gestorven was in de 'eerste oorlog' (sic) (gehoor CGVS, p. 4) - gevraagd word of u weet wanneer de daarop volgende oorlogen plaatsvonden, antwoordde u dat in 1942 de oorlog plaatsvond tegen Italië en deze tegen Engeland in 1991. U had eerder al vermeld dat Eritrea ook oorlog voerde tegen Ethiopië (gehoor CGVS, p. 12). Vermits u nog niet geboren was in de jaren 1942 en 1991 wordt hier niet ingegaan op de juistheid van uw chronologische situering van deze oorlogen. Niettemin is het wel merkwaardig dat u niet wist wanneer Eritrea in oorlog was met Ethiopië (gehoor CGVS, p. 12) vermits

deze oorlog van recentere datum is - met name van 1998-2000 - dan de door u vermelde oorlogen van Eritrea tegen Italië en Engeland (zie informatie in het administratief dossier).

Uit al het voorgaande blijkt dat u niet aannemelijk heeft gemaakt uit Eritrea afkomstig te zijn. Bijgevolg kan dan ook geen 'vrees voor vervolging' in de zin van de Conventie van Genève en evenmin een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' zoals omschreven in de definitie van subsidiaire bescherming in uw hoofde worden weerhouden, aangezien u de door u ingeroepen problemen in Eritrea situeert. Het feit dat u minderjarig bent, kan bezwaarlijk beschouwd worden als een afdoende verklaring voor uw onwetendheden en voor de verkeerde informatie die u over uw beweerde land van herkomst gaf. De gestelde vragen betreffen immers dagdagelijkse zaken en basiskennis van het land, die iemand van uw leeftijd - zelfs indien niet hoog geschoold — normaliter hoort te weten en te kennen. U legde geen documenten voor om uw identiteit/nationaliteit of uw reisweg naar België te staven.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 43/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moeten worden toegepast."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen oefent inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, met uitzondering van deze inzake EU-onderdanen, een bevoegdheid uit van volheid van rechtsmacht, die inhoudt dat hij het geschil in zijn geheel uitsluitend op basis van het rechtsplegingdossier en toelaatbare nieuwe gegevens aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer 2005-2006*, nr. 2479/001, 95). Door de devolutive kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund (RvS 30 oktober 2008, nr. 187.504).

3. Nopens de status van vluchteling

3.1. Verzoekster beroept zich in een enig middel op de "schending van artikel 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet", de "schending van de materiële motiveringsplicht, minstens van de mogelijkheid tot toetsen van de materiële motiveringsplicht". Verzoekster onderwerpt de in de bestreden beslissing opgenomen vaststellingen en tegenstrijdigheden aan een inhoudelijke kritiek. Het middel zal dan ook van uit dit oogpunt worden onderzocht.

3.2. Verzoekster steunt haar asielrelaas geheel op haar herkomst uit Eritrea en de onmogelijkheid om zich aldaar te beschermen tegen wat ze "de dictatuur van mannen" heet. Verzoekster is ertoe gehouden de stukken waarover ze beschikt of kan beschikken voor te leggen. Het bewijs van identiteit maakt een essentieel element uit in iedere procedure. Verzoekster "weet niet hoe zij kan bewijzen dat zij van aldaar afkomstig is. Zij blijft volharden dat zij geboren is in Asmara en woonde in het dorp Mineyi te Asmara". Verzoekster gaat eraan voorbij dat haar verklaringen een voldoende bewijs kunnen zijn van haar hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De verklaringen moeten plausibel zijn en niet in strijd met algemeen bekende feiten. Uit het CGVS-verhoor blijkt dat verzoekster niet weet of ze identiteitsdocumenten in haar land diende te bezitten wat minstens merkwaardig is voor een Eritrese van zeventien jaar (ze is geboren op 27 januari 1993, gehoorverslag CGVS, p.6) die dienstplichtig is. Uit het medisch onderzoek uitgevoerd in opdracht van de dienst Voogdij van de FOD Justitie van 17 november 2009 blijkt dat "Analyse van deze gegevens geeft mijn inziens een leeftijd van 18 jaar met een standaarddeviatie van 6 maanden, dwz dat het onmogelijk is exact te bepalen of zij ouder dan wel jonger is dan 18 jaar".

3.3. Verzoekster verklaarde als minderjarige zonder de hulp van een smokkelaar, noch in het bezit van identiteitspapieren Eritrea te hebben verlaten om na een lange reis met vele omzwervingen in Europa aan te komen. Verzoekster legde tegenstrijdige en onduidelijke verklaringen af over haar reisweg, de

landen die ze doorkruiste, haar verblijf in de desbetreffende landen en de vervoerswijze. Ze verklaarde eerst een deel van de reis per kameel te hebben afgelegd, om nadien tijdens het verhoor te verklaren dat ze per truck reisde. Dergelijke vergissingen zijn niet ernstig en komen verzonnen voor en wijzen op een gebrek aan medewerking. Daarbij kan niet overtuigen dat verzoekster via Iran reisde nu dit land geenszins op haar reisweg van Eritrea naar Marokko kan liggen. Dit tast haar geloofwaardigheid aan.

3.4. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen heeft verzoekster grondig ondervraagd over haar onmiddellijke omgeving. Uit het administratief dossier kan slechts een flagrante onwetendheid worden vastgesteld over Eritrea. Ondanks haar eerdere verklaringen geen Fullah te spreken beweert verzoekster verkeerdelijk dat het Fullah een landstaal is van Eritrea en wist ze niet dat Tigrinya, één van de officiële talen van Eritrea, gesproken wordt door de meerderheid van de Eritrese bevolking en aldus ook in haar onmiddellijke omgeving. Verzoeksters bewering dat haar moeder tot de etnische Fullah behoort kan slechts aantonen dat ze niet uit Eritrea afkomstig is nu de Fullah in West-Afrika en geenszins in Eritrea voorkomen (zie informatie toegevoegd aan het administratieve dossier). Bovendien verklaarde verzoekster het Arabisch, eveneens een officiële taal in Eritrea, te spreken, maar voegde toe de taal slechts recent geleerd te hebben tijdens haar verblijf in Marokko (zie gehoorverslag CGVS, p.5). Verder kent verzoekster geen etnische groepen en talen uit Eritrea, noch de nationale munteenheid (stelt verkeerdelijk "*de dolla*" zie CGVS-verhoor p. 11), noch de president, noch de vlag van Eritrea of de belangrijkste steden en de belangrijkste media, en verklaarde ze verkeerdelijk dat Somalië een buurland van Eritrea is. Verzoekster kent zelfs haar eigen etnische herkomst niet (CGVS-verhoor p. 4). Daarbij moet worden vastgesteld dat verzoekster ook over eenvoudige zaken dubbelzinnig en evasief is. Zo verklaart ze het Engels, wiskunde en sociale wetenschappen te hebben gestudeerd maar toch geen school te hebben gelopen (CGVS-verhoor p. 8) omdat haar moeder les gaf, terwijl ze daarop toch verklaart dat ze wel naar school ging ("*het was 2 huizen verder dan ons huis*", CGVS-verhoor p. 8) en haar moeder geen lerares was, maar op de boerderij werkte (CGVS-verhoor p. 7). Verzoekster draagt zelf de verantwoordelijkheid om waarachtige verklaringen omtrent haar afkomst, reisweg en asielrelaas af te leggen. Indien ze op een uiterst korte tijd "*Arabisch in Marokko*" kan leren en "*Spaans in Spanje*", het Engels goed kent en sociale studies heeft gevolgd, dan kan slechts worden vastgesteld dat verzoekster bijzonder verstandig is. Aldus is haar onwetendheid over Eritrea onaanvaardbaar. Het administratieve dossier bevat geen elementen waaruit enige band met Eritrea kan blijken. In tegendeel, haar algehele onwetendheid, haar naam en het feit dat ze een West-Afrikaanse taal spreekt maken haar band met Eritrea dermate ongerijmd dat kan gesteld worden dat verzoekster duidelijk niet uit Eritrea afkomstig is.

3.5. Het verzoekschrift betoogt dat een psycholoog dient te worden aangesteld gezien verzoeksters vele omzwervingen en haar jonge leeftijd en haar moeilijke jeugd, maar licht niet concreet de relevantie hiervan voor onderhavige procedure toe te meer nu noch verzoekster, noch haar voogd, noch haar raadsman tijdens het verhoor enige melding gemaakt hebben van psychologische problemen. Verzoekster toont geenszins een "*moeilijke jeugd*" aan. Gezien ze niet afkomstig is uit Eritrea missen haar problemen aldaar en de ingeroepen vluchtmotieven die uitsluitend hierop steunen, dan ook grondslag.

3.6. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, in aanmerking worden genomen.

4. Nopens de subsidiaire bescherming

4.1. Verzoekster heeft niet aannemelijk gemaakt dat zij voldoet aan de criteria van artikel 48/3 van de wet van 15 december 1980 met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus, zoals ingevoegd bij artikel 26 van de wet van 15 september 2006, gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad van 6 oktober 2006 (hierna: vreemdelingenwet). Verzoekster beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen kan slechts vaststellen dat verzoekster haar identiteit en nationaliteit niet aantoonst en haar verklaringen dermate onvoldoende zijn dat slechts kan worden vastgesteld dat verzoekster haar afkomst uit Eritrea bedrieglijk aanvoert. Aldus kan evenmin een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 vreemdelingenwet ten opzichte van de situatie in Eritrea worden aangenomen. Zoals hoger geoordeeld voert verzoekster geen nuttige elementen aan op dit punt. De

Raad moet haar oordeel steunen op de feiten en middelen aangevoerd door de verzoekende partij. Het is niet de taak van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen (RvS 26 oktober 2004, nr. 136.692).

4.2. Verzoekster toont niet aan aanspraak te kunnen maken op de bepalingen van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

5. Het aangehaalde middel is ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twintig oktober tweeduizend en tien door:

mevr. K. DECLERCK, wvd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

K. DECLERCK